

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 19-02-36949 חזנוב ואח' נ' אורלובסקי ואח'

לפני כב' השופט הבכיר אור אדם

תובעת (נתבעת שכנגד): אירינה חזנוב
ע"י ב"כ עו"ד קובי חן

נגד

נתבעים (תובעים שכנגד):
1. טטיאנה אורלובסקי
2. אולג אורלובסקי
3. דריה אורלובסקי
ע"י ב"כ עו"ד אילן צינמן

1

פסק דין

2

1. התובעת הגישה תביעה זו לפיצוי כספי בסך 243,870 ₪ בגין לשון הרע שהוציאו כלפיה
הנתבעים ובגין מטרד והפרעה לאור השמש. הנתבעים הגישו תביעה שכנגד לפיצוי כספי בסך
100,000 ₪ בגין מטרד ליחיד.

5

2. מדובר בסכסוך שכנים. התובעת ניהלה גן ילדים בסמוך לביתה. הנתבעים טענו כי גן הילדים
מפריע להם. לטענת התובעת, הנתבעים 1 – 2 הכפישו את התובעת, בכך שניצבו בפתח גן
הילדים והפיצו דיבתה של התובעת בטענה שבגן הילדים מופעלת אלימות. נטען כי הנתבעים
התלוננו לרשויות הרלוונטיות, רווחה ועירייה, אשר הגיעו לביקורות ולא מצאו דבר. נטען כי
הנתבעת 3 פרסמה פוסט בפייסבוק בו הכפישה את גן הילדים. נטען כי הנתבע 1 חסם חלון
בבית התובעת וגרם לנזק בכך שהפריע לאור השמש.

11

מנגד טענו הנתבעים, כי התובעת הפעילה את הגן ללא אישורים מתאימים, וגרמה להם מטרד
של ממש. נטען כי התובעת פתחה חלון שמשקיף על ביתם ללא היתר. עוד נטען להצתות וניקוב
צמיגים.

14

3. כבר כאן בפתח יודגש כי סכסוך זה, מוטב היה לשני הצדדים שלא היה מגיע להכרעת בית
המשפט.

15

שני הצדדים עדיין מתגוררים זה לצד זה.
הטענות של שני הצדדים ברובן קטנוניות.

18

סכסוכים מעין אלה מתבררים דרך קבע בבית המשפט לתביעות קטנות ומסתיימים ברבע
שעה דיון ובהוצאות מינוריות.

20

הצבת הסכסוך ע"י שני הצדדים בבית משפט השלום, בתביעה לסכומים מופרכים, וניהולו
במשך קרוב לשלוש שנים, תוך גרימת הוצאות, העמסה על המערכת המשפטית ובעיקר
החרפת היחסים בין הצדדים – גרמה לשני הצדדים נזק רב יותר מהתועלת המינורית

23

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 19-02-36949 חזנוב ואח' נ' אורלובסקי ואח'

1 שבפסק הדין.
2 טוב היו עושים עורכי הדין של שני הצדדים, אם היו מבהירים לבעלי הדין מיד כאשר פנו
3 אליהם, כי הנתיב בו בחרו איננו הולם את אופי הסכסוך, והוא יגרום להם נזקים גבוהים,
4 גם אם טענותיהם תתקבלנה, קל וחומר כאשר לשני הצדדים גם סיכונים בתביעה של הצד
5 השני.
6 בנסיבות אלה, לאחר שהתיק עבר לטיפולו בשלב מאוחר יחסית, בפתח ישיבת ההוכחות
7 הציע בית המשפט סיום התיק בפשרה בערכים ההולמים את המחלוקת וצר הדבר
8 שהצדדים ובאי כוחם לא הצליחו לפתור את הסכסוך בדרכי שלום.
9 4. בלית ברירה, משהצדדים התעקשו לקבל הכרעה שיפוטית, אין מנוס מלדון בטענות הצדדים
10 אחת לאחת.

11

12

פרק א' – חוקיות הגן

13 5. אין מחלוקת כי התובעת ניהלה והפעילה פעוטון ל- 25 ילדים בבית המגורים שלה ברח' אבן
14 עזרא 27 בבאר שבע בין השנים 2009 עד 2016.
15 הנתבעים טענו כי מדובר בגן שהופעל ללא היתר כדין לשימוש חורג.
16 6. **התובעת** העידה כי עד לשנת 2019 לא היתה חובה לקבל אישור להפעלת פעוטון של עד 25
17 ילדים בבית מגורים, ורק משנת 2019 הוחמרו הדרישות ונדרש רשיון מיוחד לכך (עי' 10 לפרו').
18 7. העדה **סולודחין**, מנהלת מחלקת רישוי בעיריית באר שבע, העידה כי לפי מיטב הבנתה תמיד
19 היתה דרישה להיתר לשימוש חורג. ולפי בדיקתה בכתובת אבן עזרא 27 לא ניתן היתר
20 לשימוש חורג (עי' 29 ש' 5 – 12 לפרו'). העדה אמנם אישרה כי איננה בקיאה בכל הדרישות
21 הרגולטוריות להפעלת מעון לפעוטות אשר משתנות מדי פעם בפעם, אולם בענייני תכנון ובניה
22 נראה כי העדה מבינה היטב, ומעדותה עולה, לפחות לפי מאזן ההסתברויות, כי נדרש היתר
23 לשימוש חורג לפעוטון.
24 8. חוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965, מגדיר מהם השימושים המותרים בכל מבנה. בסעיף 1
25 לחוק מוגדר "שימוש חורג" כשימוש במקרקעין למטרה שלא הותר להשתמש בהם לפי
26 התכניות התקפות החלות על הקרקע או על הבנין.
27 שורה ארוכה של פסקי דין דנה בסוגיה של היתר לשימוש חורג לפעוטונים:
28 כך למשל בית המשפט המחוזי בת"א דחה ערעור פלילי על הרשעה בגין הפעלת פעוטון ללא
29 היתר לשימוש חורג, כאשר קבע כי הגורמים המוסמכים באותה רשות מקומית העידו שיש

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 19-02-36949 חזנוב ואח' נ' אורלובסקי ואח'

- 1 צורך בקבלת היתר לשימוש חורג בין אם נקרא למקום "גן ילדים" ובין אם נקרא למקום
2 "פעוטון" (עפ"א (מח' ת"א) 21487-07-12 יעקב סטון נ' מדינת ישראל (19.07.2012), פסקה 6
3 לפסק הדין)).
- 4 בית המשפט העליון, דחה עתירה כנגד אי מתן היתר לשימוש חורג, תוך קביעה כי מתן היתר
5 לשימוש חורג להפעלת גן ילדים פרטי בתוך בית מגורים כפתרון קבוע אינו פתרון מניח את
6 הדעת, וכי ראוי לנהוג באפשרות של היתר לשימוש חורג לגן בדירת מגורים בזהירות
7 המתבקשת, תוך הקפדה יתרה על צמצום של מפגעים (עע"מ 4875/12 טמי ויוסי גרומר ואח'
8 נ' ועדת הערר המחוזית לתכנון ובניה מחוז תל אביב (03.11.2013); ר' גם: עע"מ 876/17 גיל
9 אוחיון נ' ועדת הערר המחוזית לתכנון ולבניה מחוז מרכז (03.05.2018); רע"א 8177/19
10 מרדכי הרשקוביץ נ' שלומית אשורי (13.01.2020); רע"א 7115/12 שגיא בכר נ' ליהי גוטמן
11 (נבו 02.10.2012), ועוד).
- 12 9. צודקת התובעת כי לאחרונה נערך שינוי מהותי בהסדרת הפעלתם של מעונות יום, במסגרת
13 חוק הפיקוח על מעונות יום תשע"ט 2018, במסגרתו נדרש היום מעבר להיתר לשימוש חורג
14 גם רשיון ממשרד הרווחה, אולם אין החוק נוגע לדרישה שהיתה קיימת תמיד לקבלת היתר
15 לשימוש חורג, כפי שעולה מההלכה הפסוקה בעניין.
- 16 למען שלמות התמונה, לאחרונה תוקן גם חוק התכנון והבניה, ונוסף לו סעיף 151ב', לפיו
17 הוקלו הדרישות להיתר לשימוש חורג. בדברי ההסבר לתיקון, נאמר כי מכיוון שרבים
18 מהמעונות הפרטיים פועלים במבני מגורים, הם נדרשים להגיש בקשה להיתר לשימוש חורג,
19 כשלפי הדין הקיים, מעלות הרשויות דרישות רגולטוריות רבות, ולכן תוקן החוק כדי להקל
20 על מפעילי המעונות (ה"ח ממשלתיות 1443, 31.8.2021 ע' 1115).
- 21 מכאן עולה כי לפחות עד לתיקון האמור, נדרש היתר לשימוש חורג, כפי שניכר בפסיקה
22 שפורטה.
- 23 10. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי לפחות לפי מאזן ההסתברויות, התובעת לא הרימה את הנטל
24 להוכיח כי הגן הופעל באופן חוקי, וסביר יותר שהגן פעל שלא כדין, בהעדר היתר לשימוש
25 חורג.
- 26
- 27 פרק ב' – לשון הרע
- 28 11. התובעת טענה ללשון הרע של הנתבעים בכמה אופנים:
- 29 ראשית, נטען כי הנתבעים 1 ו-2 הכפישו את שמה, כאשר פנו להורים וציינו כי בגן מופעלת
30 אלימות כלפי הילדים.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 19-02-36949 חזנוב ואח' נ' אורלובסקי ואח'

1. **שנית**, נטען כי הנתבעים הגישו כנגדה תלונת שווא בנוגע לשריפת גג ביתם ופגיעה במכוניתם.
2. **שלישית**, נטען כי נתבעת 3 פרסמה פוסט בפייסבוק בו הכפישה את הגן.
3. **12. פניות להורי ילדי הגן -**
4. התובעת עצמה העידה כי היא לא שמעה את דברי הבלע של הנתבעים כלפיה אבל ההורים
5. סיפרו לה שהשכנים התלוננו (ע' 11 ש' 30 לפרו'). מדובר בעדות שמיעה בלתי קבילה.
6. התובעת טענה אמנם בעדותה, כי הנתבעת 1 היתה פותחת את הדלת וצורחת ומפחידה את
7. הילדים (ע' 13 ש' 28 – 29 לפרו'), אולם הדבר לא צויין בכתב התביעה ולא ובעדותה לא פורט
8. תוכן "צרחותיה" של הנתבעת 1, כדי לברר אם הוא מהווה לשון הרע.
9. **13. העדה אליאן קרנט** עובדת בגן התובעת משנת 2011, אם כי לא ברציפות. קרנט טענה כי שמעה
10. את הנתבעת 1 אומרת להורים ליד שער הגן, שיש בגן התעללות. קרנט הסבירה כי היא היתה
11. מסבירה להורים כי מדובר בסכסוך שכנים וזה גרם רק לאי נעימות (ע' 18 – 19 לפרו').
12. **14. העדה יהודית בוסק**, גם היא עובדת בגן, ציינה בעדותה כי השכנים באו לגן, התנהגו לא יפה,
13. צעקו והתלוננו כי הילדים בוכים (ע' 22 ש' 14 – 19 לפרו').
14. **15. העדה ויקטוריה וקסר גולדנר**, היתה אם לילד בגן התובעת. היא העידה שהנתבעת מס' 1
15. פנתה אליה כמה פעמים בכניסה לגן, ניסתה לברר איתה אם היא חשה בהתעללות בגן. לדברי
16. גולדנר, זה הדליק לה נורה והקפידה לבקר ביקורי פתע (ע' 24 – 25 לפרו').
17. **16. מנגד**, הנתבעת הכחישה מכול וכול פניות להורים בטענות על התעללות בגן.
18. **17. לאחר** שבחנתי את מכלול העדויות, מצאתי להעדיף את גרסת העדות מטעם התובעת.
19. אכן, התובעת לא שמעה דברי בלע בעצמה.
20. יש גם לקחת בזהירות את עדויות העובדות התלויות בתובעת.
21. עם זאת, שילובן של כל העדויות בצוותא, לרבות הפרטים שנמסרו לגבי תוכן הדברים של
22. הנתבעת 1 וכיצד נמסרו, יחד עם עדותה של הנתבעת 1 כי אכן שמעה בכי מהגן והדבר הכעיס
23. אותה מאד, כל אלה מטילים את הכף, לפחות לפי מאזן ההסתברויות, לקבוע לפחות לגבי
24. הנתבעת 1, כי היא אכן פנתה מספר פעמים לכמה הורים בטענות כי בגן התובעת יש פגיעה
25. בילדים.
26. **18. הטחה** בפני הורים לפעוטות בגן ילדים, כי בגן הילדים ישנה פגיעה בילדים, היא ודאי לשון
27. הרע שנועדה לבזות את התובעת ולהשפיל אותה. הנתבעת 1 הכחישה כי הדברים נאמרו לא
28. טענה כל טענה הגנה המנויה בחוק איסור לשון הרע, כגון הגנת אמת בפרסום, הגת תום הלב
29. או כל הגנה אחרת.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 19-02-36949 חזנוב ואח' נ' אורלובסקי ואח'

- 1 **19. בנסיבות אלה, אני קובע כי הנתבעת 1 הטיחה בפני הורים בכמה הזדמנויות אמירות שונות**
2 **שיש בהן משום הכפשה של הגן שניהלה התובעת באופן המהווה פרסום לשון הרע, ולכן**
3 **ביצעה את העוולה של פרסום לשון הרע לפי חוק איסור לשון הרע תשכ"ה 1965.**
4
5 **20. תלונה למשטרה –**
6 הנתבע 2 הבהיר בעדותו כי לא הוגשה כל תלונה נגד התובעת. הוגשה תלונה על עצם הנוק
7 שנגרם לרכושם של הנתבעים. השוטר שאל בחקירה המשטרתית אם יש לנתבע סכסוכים,
8 והוא סיפר על הסכסוך עם השכנים, בעקבותיו כנראה נעצרה התובעת, ולאחר בדיקה קצרה
9 נסגר התיק (ע' 35 ש' 36 – 37 לפרו').
- 10 **21. בעניין זה יודגש כי סעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע קובע הגנה אם הפרסום היה בהגשת**
11 **תלונה לרשות המוסמכת.**
12 ההלכה הפסוקה קבעה בעניין זה, כי מידת הזהירות הנדרשת בפרסום שאופיו הוא דרישה
13 לפתוח בחקירה (למשל בהגשת תלונה למשטרה), אינה שקולה למידת הזהירות הנדרשת
14 בפרסום המציג עניין כלשהו כוודאי, ולא מותיר פתח לחקירה ולבדיקה, שכן יש להימנע
15 מהטלת אחריות שעלולה לגרום למתלוננים להירתע מהגשת תלונה, וחזקה שרשויות
16 החקירה מיומנות להבחין בין הטחת חשד לעבירה קונקרטית לחשד כללי אחר (רע"א
17 6307/12 משה כהן נ' זוהר דבורקין (11/11/2012), פסקה 7 לפסה"ד ; ת"א (מח' ת"א) 2174-
18 00 אברהם פלקסר נ' חנינא ברנדס (16/08/2011)).
- 19 **22. בנסיבות שפורטו ע"י הנתבע 2 – כי לא התלונן אקטיבית על התובעת אלא שבמהלך החקירה**
20 **נשאל לגבי סכסוך וציין את הסכסוך, ולנוכח ההלכה הפסוקה לפיה יש להזהר בקביעת לשון**
21 **הרע לגבי תלונות לרשות מוסמכת, הרי שעניין זה לא הוכח.**
22
23 **23. הפוסט שפרסמה הנתבעת 3 -**
24 מדובר ברשומה (פוסט) המכפישה את גן התובעת, שפרסמה הנתבעת 3 בפייסבוק.
25 המחלוקת בין הצדדים נגעה בעיקרה לסוגיית מועד פרסום הפוסט, כאשר הנתבעת 3 טענה
26 כי מדובר בפוסט ישן שפורסם בשנת 2011 ולכן חלה לגביו התיישנות.
27 **24. מועד פרסום הפוסט -**
28 לאחר שבחנתי את מלוא הראיות שהובאו בפניי, מצאתי כי לפחות לפי מאזן ההסתברויות,

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 36949-02-19 חזנוב ואח' נ' אורלובסקי ואח'

- 1 סביר יותר שהרשומה (פוסט) פורסמה לאחר שנת 2014, ולא קודם לכן, ולפיכך לא חלפה
2 תקופת ההתיישנות.
- 3 25. ניתן להגיע למסקנה זו מהצטברות כמה שיקולים במאוחד:
- 4 א. ברשומה בפייסבוק נטענות טענות דומות למדיי לטענות שהטיחה הנתבעת 1, אמה
5 של הנתבעת 3 בשנת 2016. בנסיבות אלה, סביר יותר שהרשומה נכתבה במועד
6 מאוחר ממועד ההתיישנות.
- 7 לא התעלמתי מטענת הנתבעים, כי משנת 2012 עזבה הנתבעת 3 את בית הוריה. עם
8 זאת, גם אם הנתבעת 3 עברה למקום אחר (דבר שלא הוכח), הנתבעת 3 ודאי ביקרה
9 את ההורים לא מעט, ולכן העובדה שהיא ציינה שמדובר ב"שכנה" של גן הילדים,
10 איננה שוללת את מועד הרשומה במועד מאוחר יותר, כאשר סביר יותר, שבסמוך
11 להשמעת הטענות בע"פ ע"י האם, פרסמה בתה טענות דומות ברשת החברתית.
- 12 ב. בנוסח הרשומה נכתב: "...אני אמא לשתי בנות...", כאשר אין מחלוקת כי בתה
13 השנייה של הנתבעת 3 נולדה בשנת 2014. בעדותה טענה הנתבעת 3 כי גידלה גם את
14 אחייניתה, אולם על פניו לא סביר הדבר, גם אם היא מטפלת באחייניתה, כי תכתוב
15 שהיא אמא לשתי בנות, אם לא היה זה לאחר לידת בתה השנייה.
- 16 בעניין זה יצויין, כי בסיכומי הנתבעים נטען כי פרסום הרשומה נועד מתוך צורך
17 לשתף את תחושותיה כאם, וכן מחובתה כהורה. הטענה לגבי האחיינית היא אפוא
18 טענה כבושה, הסותרת אפילו את האמור בסיכומים.
- 19 אכן, לא ניתן להתעלם מטענת הנתבעת כי באחת התגובות היא מציינת כי "...בעלי
20 שמע..." כאשר היא התגרשה כבר בשנת 2012. עם זאת, אין מחלוקת כי בשנת 2014
21 נולדה בתה השנייה של הנתבעת 3, כך שאפשר שהיא התייחסה במילים "בעלי" לבן
22 זוגה באותה עת או לאבי ילדותיה, גם אם לא היה "בעל" בעת הפרסום.
- 23 ג. העדה יהודית בוסק, עבדה בגן הילדים בביתה של התובעת בשנים 2013 – 2016.
24 לטענתה, הרשומה פורסמה באפריל 2016, וכי היא זוכרת זאת שכן היה ילד בגן
25 שנולד בדצמבר 2015 והיה בן חמישה חודשים (ע' 22 – 23 לפרו'). דווקא בגלל
26 הביטחון הבלתי סביר בתאריך - קשה לתת משקל משמעותי לעדות זו.
- 27 ד. לעומת עדותה של בוסק, העדה אליאן קרנט הובאה לעדות רק בגין הטענה להכפשות
28 של הנתבעת 1 ורק עניין זה הופיע בתצהירה. למרות זאת, בעדותה היא פרטה כי
29 הפרסום בפייסבוק הגיע אליה כשהיתה בחופשת לידה אליה יצאה ב 2014, כאשר
30 אמא מהגן שלחה לה (ע' 19 – 20 לפרו').

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 36949-02-19 חזנוב ואח' נ' אורלובסקי ואח'

- ה. מנגד, **הנתבעת 3** טענה כי פרסמה את הרשומה בשנת 2011, כאשר הכניסה את בתה הגדולה לגן לכמה ימים, והוציאה אותה עקב טיפול לא נאות.
- יודגש כי אין לייחס חשיבות לסוגיה כמה זמן היתה בתה של הנתבעת 3 בגן בשנת 2011, לנוכח עדויות סותרות בעניין, שכן הדבר איננו רלוונטי לסוגיות שבמחלוקת.
- עם זאת, קשה לקבל את טענתה של הנתבעת 3, שכן הרשומה **איננה מתייחסת לטענות בנוגע לבתה**, המפורטות בסעיף 2 לתצהיר. אם מדובר היה בפוסט משנת 2011 בסמוך לאירוע הבת הגדולה, הרי שבמסגרת רשומה כה מכפישה, בלתי סביר שהנתבעת 3 לא תפרט את האירוע הקשה של היחס לבתה.
- ו. נטען כי ניתן להוציא בפייסבוק פירוט של רשומות, גם כאלה שנמחקו. הנטל להוכחת טענת התיישנות מוטל על הטוען לה. הנתבעת 3 לא המציאה אישור מדף הפייסבוק שלה לעניין זה. הימנעות מהבאת ראיה רלוונטית מדברת כנגד הצד שנמנע מלהביאה. יתרה מכך, במהלך הדיון ביום 27.10.2020, היא הסכימה כי ב"כ התובע יבדוק את מכשיר הטלפון שלה, ולאחר דברי בא כוחה לפתע התנגדה לכך.
26. **ניתן לתת הסבר לכל אחד מהשיקולים בנפרד – אולם שילובם של כל השיקולים הללו ביחד, מוביל למסקנה כי סביר יותר שהרשומה פורסמה בשנת 2014 או בסמוך לכך, ומכל מקום, הנתבעים לא הרימו את הנטל להוכיח כי מדובר בתביעה שהתיישנה.**
27. **האם מדובר בלשון הרע -**
- נוסח הרשומה שהפיצה הנתבעת 3, מפרט מספר טענות המהוות לשון הרע לגבי גן הילדים של התובעת: הילדים בוכים כל הזמן; הגננות צועקות; הילדים משחקים בחצר ללא גננת; היא שמעה בכי של תינוק למשך 15 דק' ברציפות; גננת ישבה עם שלושה תינוקות ששניים מהם בוכים וטלטלה אותם ועוד.
28. הנתבעת 3 לא חזרה על טענות אלה בתצהירה, משמע לא העידה על כך ולא עמדה על הגנת אמת בדברים. בתצהירה פרטה הנתבעת 3 לגבי בתה הגדולה שהוכנסה לכמה ימים לגן בשנת 2011, כמה שנים לפני פרסום הרשומה, ונמצאה בוכה עם טיטול מלא ורעבה. זאת ותו לא.
29. הנתבעת 3 טענה כי לנוכח אלימות בגני ילדים, חובה להתייחס בהבנה לרשומות מעין אלה (ס' 5 לתצהירה), אולם לא נטען כי בענייננו היו בידיה ראיות כלשהן לאלימות של המטפלות בגן. אין לקבל את טענות הנתבעת 3 בסיכומים, כאילו חלה בעניין הגנת תום הלב, בגין חובה חוקית או מוסרית ליידע את ההורים במה שקורה בגן, שכן הדברים לא הוכחו.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 19-02-36949 חזנוב ואח' נ' אורלובסקי ואח'

- 1 יתרה מכך, עצם העובדה שהנתבעת 3 עצמה מחקה את הרשומה כשעה בלבד לאחר שנכתבה,
2 מלמדת כי היא הבינה היטב כי הפרסום הוא דבר שלא ייעשה.
- 3 **30. בנסיבות אלה, אני קובע כי מדובר בהוצאת לשון הרע.**
- 4 **31. עם זאת, מדובר ברשומה שנמחקה לאחר כשעה בלבד. התובעת לא הוכיחה כמה אנשים בכלל**
5 **הספיקו לצפות ברשומה, כאשר מנספח ב' לכתב התביעה עולה לכאורה כי מדובר רק בשני**
6 **מגיבים לרשומה, שהעיקרית בהם, אמא בגן הילדים, בכלל הגנה על התובעת ועל הגן, ומספר**
7 **חד ספרתי של אנשים שסימנו "חיבוב" (לייק) - כך שמדובר בנזק מינורי למדיי.**
- 8
- 9 **32. עניין הנתבע 2 -**
- 10 הוכח כי הנתבעת 1 הפיצה לשון הרע נגד גן התובעת לכמה הורים ועובדים של הגן. הוכח כי
11 הנתבעת 3 הפיצה רשומה בפייסבוק שיש בה משום לשון הרע נגד גן התובעת. לא הוכח דבר
12 לגבי הנתבע 2 ואין מנוס מדחיית התביעה כנגדו.
- 13
- 14 **33. הנזק -**
- 15 התובעת טענה כי נגרם לה נזק רב כתוצאה ממעשי הנתבעים. לטענתה, דברי הנתבעים
16 להורים הביאו לאי נעימויות קשות ובעקבות האירועים היא נאלצה להעביר את הגן למקום
17 אחר.
- 18 דא עקא, בעדותה של התובעת בבית המשפט היא אישרה כי העברת הגן לא נבעה מהערותיה
19 של הנתבעת 1 להורים, אלא משום שכל הזמן הגיעו פקחים מהעירייה ומהרווחה (ע' 11 ש' 13
20 – 14 לפרו'). הנתבעים הכחישו כי פנו לעירייה או לרווחה, ולא הובאה כל ראיה כי הביקורות
21 נערכו לנוכח תלונה של הנתבעים.
- 22 **34. גם מעדויות עובדות הגן וההורים, עלה כי היה ברור לכולן שמדובר בסכסוך שכנים של מה**
23 **בכך. לא תואר ולו מקרה אחד של הורה שעזב את הגן בעקבות דברי הנתבעת 1 או של נזק**
24 **ממשי שנגרם לתובעת מפרסום לשון הרע. כך למשל העדה קרנט העידה: "זה לא גרם לכלום**
25 **רק לאי נעימות" (ע' 18 ש' 31 לפרו').**
- 26 **35. אכן, חוק איסור לשון הרע קובע בסעיף 7א' גם פיצוי ללא הוכחת נזק. עם זאת, גובה הפיצוי**
27 **המירבי שנקבע בחוק נועד למקרים של פרסום משמעותי, בכלי תקשורת נפוצים, כגון רדיו,**
28 **טלוויזיה, או אתרי חדשות - לא במקרה כמו בענייננו, של אמירות של מה בכך במסגרת**
29 **סכסוך שכנים.**

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 19-02-36949 חזנוב ואח' נ' אורלובסקי ואח'

- 1 36. בעניין נודלמן (ע"א 89/04 יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי, (2008)), טבע בית המשפט העליון את
2 חשיבות הערך של השם הטוב. נקבע שאמירות מהוות לשון הרע כאשר קיימת אפשרות
3 אובייקטיבית כי פרסומן עלול להביא להשפלתו של אדם. משמעות האמירות נלמדת מתוכן,
4 והן מתפרשות על פי מובן הרגיל והטבעי בהתאם לאמות מידה אובייקטיביות (שם, פסקה
5 18 לפסה"ד). יש לבחון אפוא, עד כמה היתה הפגישה משמעותית בענייננו, לנוכח ההלכה
6 הפסוקה בעניין.
- 7 37. בקביעת גובה הפיצוי, יש להביא בחשבון את השיקולים הבאים: אופייה של הפגיעה
8 ונסיבותיה; מעמדם של הפוגע והנפגע; חומרת הפגיעה; תפוצת הפרסום; התנהגות הפוגע,
9 התנהגות הניזוק ומעמדו קודם לפרסום (ע"א (מחוזי חי) 18100-01-09 יוסי כהן נ' חדווה
10 יחזקאלי (14.12.2009)).
- 11 בעניין יוסי כהן הנ"ל, אישר בית המשפט המחוזי פיצוי של 5,000 ₪ בגין דברי ביקורת בוטים
12 שהטיחה הנתבעת בעורך הדין בישיבת מועצה.
- 13 בעניין אורלי צברי (ת"א (שלום ב"ש) 2713-06 צברי אורלי נ' דקר כהן (20.11.2010), נפסק
14 פיצוי מינורי של 3,000 ₪ בגין תליית שלטים ע"י הורים כנגד מורה, שכן נקבע כי לא נגרם
15 נזק ממשי.
- 16 38. במקרים דומים של פרסומים ברשתות חברתיות, כמו זה שביצעה הנתבעת 3, נקבעה רמת
17 פיצוי נמוכה יחסית:
- 18 בת"א (שלום רח') 68228-05-18 ירון הופמן נ' רובי ליטאי (21.03.2020) נפסק פיצוי בסך
19 10,000 ₪ בגין שורה של פרסומים קשים יותר מענייננו בקבוצות ווטסאפ בקיבוץ.
- 20 בת"א (שלום י-ם) 21120-07-16 עיריית ירושלים נ' מימון אברג'ל (23.11.2020) נפסק פיצוי
21 כולל בסך של 45,000 ₪, בגין שבעה פרסומים בפייסבוק, נגד עו"ס בנוגע להוצאת צו נזקקות
22 לבתו של הנתבע, אשר כללו אמירות חריפות נגדן ואיומים.
- 23 בת"א (שלום ת"א) 39556-08-18 איריס ברנד נ' אהוד אירוס (05.10.2020) נפסק פיצוי של
24 10,000 ₪ בגין מסרון שנשלח וכלל ביטויים קשים והטחת אשמות חמורה בעורכת דין.
- 25 בתא"מ (שלום ראשל"צ) 14403-08-16 דן ירדני נ' ניר חנן (08.04.2018) נפסק פיצוי של 5,000
26 ₪ בגין מספר פרסומים במייל ובמסרונים בה כונה התובע "שקרן" ועוד.
- 27 בת"א (שלום י-ם) 35855-03-17 שמעון מאיר ביטון נ' דוד מזרחי (11.06.2018) נפסק פיצוי
28 של 3,000 ₪ בגין הכפשת בן משפחה בקבוצת ווטסאפ משפחתית.
- 29 בתא"מ (שלום קריות) 14987-04-17 אילן טקסירו נ' זורון ביטון (14.02.2019) נפסק פיצוי של
30 5,000 ₪ בגין פרסום בקבוצת ווטסאפ כלפי בעל עסק כי הוא רמאי, נוכל וחולה.
- 31 בתא"מ (שלום ת"א) 35328-10-17 עירו מוניץ נ' זיוה שמידט (20.05.2019) נפסק פיצוי של

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 36949-02-19 חזנוב ואח' נ' אורלובסקי ואח'

- 1 8,500 ₪ בגין שני פרסומים בוטים בקבוצת ווטסאפ של בית משותף, נגד עורך דין של אחת
2 הדיירות, בטענה כי הוא מאיים על הדיירים.
3 בת"א (שלי חיי) 50855-12-15 ויקטוריה בלו נ' שני שריון (11.11.2018), נפסק פיצוי של 9,000
4 ₪, בגין פרסום בקבוצת פייסבוק של אימהות של דברי הכפשה של מוכרת בחנות.
5 בת"א (שלי דימונה) 53154-09-12 גיל גור נ' נעמי אבידן (2.1.2014), נפסק פיצוי של 10,000 ₪
6 בגין פרסום דברי בלע ברשומה בפייסבוק נגד בעל מכולת בטענה לאי החזרת עודף.
7 בת"א (שלי אשדוד) 16610-03-18 עמותת בית אבות נ' יובל כהן (12.2.2020), נפסק פיצוי של
8 5,000 ₪ לעמותה ו- 15,000 ₪ למנהלת, בגין פרסום בפייסבוק על התעללות בקשישים במעון.
9 עוד נקבע כי הפיצוי יוכפל אם לא תפורסם התנצלות.
10 בתא"מ (שלום עכו) 7224-10-18 דניאל זכאי נ' אבירם אדרי (01.12.2019) נפסק פיצוי של
11 12,000 ₪ בגין כינוי התובע "נוכל" בקבוצת ווטסאפ, באופן שגרם לפגיעה קשה בפרנסתו.
12 39. לנוכח קו הפסיקה שפורט לעיל, וכאשר מביאים בחשבון כי מדובר במספר אמירות מכפישות
13 של הנתבעת 1, שלא גרמו לנזק משמעותי למעט אי נעימות, ובפוסט של הנתבעת 3 שנמחק
14 כעבור שעה בלבד, וכאשר מדובר בגן ילדים שנפתח בניגוד לדין ללא היתר לשימוש חורג –
15 נראה כי ניתן להעריך את נזקה של התובעת בגין פרסום לשון הרע של הנתבעות 1 ו- 3 בסך
16 של 15,000 ₪ בלבד.

פרק ג' – החלון

- 19 40. התובעת טענה לנזק בכך שהנתבעים עשו דין לעצמם וחסמו חלון בביתה.
20 הנתבעים מנגד, טענו כי התובעת פתחה חלון באופן לא חוקי, והחלון איפשר פגיעה בפרטיותם
21 והעברת רעש ולכן נחסם כדין.
22 41. התובעת העידה כי החלון כבר היה במקום כשקנתה את הבית. בשנת 2011 רק החליפה
23 למסגרת אלומיניום. היא הוסיפה וציינה כי מדובר בחלון גבוה, שיש הכרח לעמוד על כסא
24 כדי להסתכל דרכו. בדרך כלל החלון סגור, ולטענתה רק כשהיא מבשלת היא פותחת את
25 החלון (עי' 14 – 15 לפרו'). העדה בוסק חיזקה את הטענה כי מדובר בחלון גבוה ולא הסתכלו
26 דרכו לעבר בית הנתבעים (עי' 23 ש' 35 לפרו').
27 42. הנתבע 2 העיד כי בעבר היתה בחלון מסגרת עם זכוכית אטומה, והתובעת החליפה לחלון
28 שניתן לפתוח. לדבריו, בנסיבות אלה, בהתחלה הוא תלה תמונה במקום כדי לחסום את
29 הצפייה לעבר ביתם, אולם התובעת חתכה את החוטים ואז החליט לחסום את החלון
30 באמצעות איסכורית (עי' 35 לפרו').

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 36949-02-19 חזנוב ואח' נ' אורלובסקי ואח'

- 1 43. מומחה התובעת המהנדס **שי דורני**, אישר כי החלון שבדק בחוות דעתו נמצא במקום אחר,
2 במבנה ולא בחומה. הוא אישר עוד, כי בחומה בין שני המגרשים לא אמור להיות חלון (ע' 17
3 ש' 8 – 24 לפרו').
- 4 גם העדה **אלנה סולודחין**, מנהלת מחלקת רישוי בעירייה, אישרה כי במיקום כזה, במרחק
5 2.70 מ' מקיר הנתבעים, אסור לפתוח חלונות. והחלון נשוא המחלוקת איננו חוקי (נ/3 וכן ע'
6 29 ש' 27 לפרו').
- 7 44. מכל האמור לעיל עולה, כי החלון נשוא המחלוקת איננו חוקי. אין חשיבות לשאלה אם
8 התובעת היא שפתחה את החלון, או שקיבלה את החלון כמות שהוא. עם זאת, הפירוט בעדות
9 הנתבע 2, כי תחילה היה הפתח חסום בזכוכית אטומה, והתובעת היא שהחליפה את המסגרת
10 לחלון המאפשר פתיחה והתבוננות – הוא תיאור התואם את הראיות שיש לקבלו. עצם
11 העובדה שהתובעת עשתה שימוש בחלון שנפרץ בביתה באופן בלתי חוקי, איפשרה בהחלט
12 לנתבעים לחסום את החלון הצופה לביתם שלא כדין.
- 13 45. טענת התובעת, כי גם בחצר הנתבעים נעשתה בניה בלתי חוקית, איננה רלוונטית למחלוקת
14 העולה מכתבי הטענות.
- 15 46. בנסיבות אלה, יש לדחות את טענת התובעת בדבר "מטרד והפרעה לאור השמש". במקום לא
16 היה אמור להיות חלון. בנסיבות אלה, רשאי היה הנתבע 2 לחסום את החלון. תחילה עשה
17 זאת באופן מידתי ע"י תמונה, ולאחר שהתובעת מנעה זאת, פעל בתוך חצרו שלו, מבלי לפרוץ
18 לשטחה של התובעת, וחסם את החלון שנפרץ שלא כדין.
- 19 47. חלון שנפרץ שלא כדין, אשר צופה לעבר חצר השכנים, מהווה מטרד ופוגע בפרטיות. עם זאת,
20 לא מדובר בצפייה לתוך הבית אלא רק אל החצר, שניתן לצפות בה גם ממקומות אחרים. הוכח
21 כי מדובר בחלון גבוה יחסית שקיים קושי לצפות דרכו בפעילות שוטפת ויומיומית ולא הוכח
22 נזק של ממש הנובע מעניין זה, למעט מעט אי נעימות, שניתן להעריכה בכמה אלפי שקלים
23 בודדים לכל היותר.
- 24
- 25 **פרק ד' הגן כמטרד**
- 26 48. סעיף 44 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] קובע את העוולה של מטרד ליחיד המוגדרת בכך שאדם
27 משתמש במקרקעין באופן שיש בו הפרעה של ממש לשימוש סביר במקרקעין של אדם אחר
28 או להנאה סבירה מהם.
- 29 נפסק כי תכליתה של העוולה של מטרד ליחיד היא הגנה על זכותו של בעל מקרקעין להשתמש

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 19-02-36949 חזנוב ואח' נ' אורלובסקי ואח'

- 1 במקרקעין ולהנות מרכושו (רע"א 6483/15 **נתיבי ישראל החברה הלאומית לתשתיות**
2 **תחבורה בע"מ נ' רות קטן** (2.8.2016)). עוד נקבע כי עצם הפעלת עסק ללא היתר איננה מהווה
3 מטריד ליחיד, אלא יש להוכיח נזק של ממש שנגרם לתובע. רמת ההוכחה הנדרשת לגבי שיעור
4 הנזק היא רמת הוכחה סבירה, וסבירות זו תיקבע על-פי נסיבות המקרה. כמו כן, על התובע
5 להוכיח את הנתונים העובדתיים, מהם ניתן להסיק את גובה הפיצוי המגיע לו (רע"א 1670/13
6 **נאוה מנסורה נ' יעקב וסר** (04.04.2013), פסקה 7 לפסה"ד ; ע"א 1172/13 **דוד שרוט נ' יוסי**
7 **וינר** (15.03.2015), פסקאות 31 – 32 לפסה"ד).
- 8 49. בענייננו, אף שהתביעה שכנגד הוגשה ע"י שלושת הנתבעים, הרי שהנתבע 2 אישר בחקירתו
9 הנגדית כי הוא היה במשך היום בעבודה, וקיומו של הגן לא הפריע לו באופן אישי, אלא רק
10 שמע תלונות מאשתו, הנתבעת 1 טטיאנה, שעבדה במשמרות (ע' 32 לפרו').
- 11 50. הנתבעת 1 טטיאנה, העידה כי כאשר עבדה במשמרות לא הצליחה לנוח לנוכח הצעקות והרעש
12 שבקעו מהגן (ס' 6 ס' 8 וס' 10 לתצהיר).
- 13 התובעת טענה בסיכומיה, לסתירה בעדות הנתבעת 1, שכן אם היא עובדת במשך היום, כיצד
14 קיומו של הגן הפריע לה. הנתבעת 1 הסבירה היטב, כי לעיתים היא עבדה במשמרת לילה ואז
15 רצתה לישון בשעות היום, ולעיתים עבדה במשמרת יום, כך שאין סתירה של ממש. אכן,
16 בחקירתה של הנתבעת 1 עלו תהיות בקשר לטענתה לגבי ילדים שהציצו מהחלון, שעה שפעם
17 טענה כי מדובר בילדי הגן ופעם אחרת כי מדובר בילדי התובעת. גם לגבי החנייה, כאשר הוטח
18 בנתבעת כי רוב הילדים הגיעו בהסעה, היא סיפרה על אירוע אחד בו נחסם רכבם.
19 עם זאת, ניתן היה להתרשם, כי אכן מדובר במטריד שהפריע לנתבעת 1, אם כי היא ניסתה
20 להאדיר ולהגדיל את השפעות הגן על חייה, מעל ומעבר למתחייב.
- 21 51. לא הוכח נזק של ממש לנתבעים 2 ו-3 מקיומו של הגן, שכן הנתבע 2 היה בעבודה ברוב שעות
22 פעילות הגן, והנתבעת 3 לטענתה גרה במקום אחר.
- 23 52. נמצא אפוא, כי ברור שהגן שנפתח באופן לא חוקי ללא היתר לשימוש חורג גרם לאי נוחות,
24 אולם לא באופן חריג ויוצא דופן, עד כדי הוכחת נזק בגין משמעותי בשל מטריד ליחיד כפי
25 שקבעה הפסיקה.
- 26 53. אני קובע אפוא, כי הנזק שנגרם לנתבעים כתוצאה מהמטריד, הן בעצם קיומו של גן הילדים
27 והן בשל החלון שצפה לעבר חצרם, עומד על סך של **10,000 ₪ בלבד**.
- 28
29

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 19-02-36949 חזנוב ואח' נ' אורלובסקי ואח'

1 הערה לפני סיום

2 54. יהודה עמיחי כתב כך:

3 "מן המקום שבו אנו צודקים / לא יצמחו לעולם / פרחים באביב / המקום שבו אנו צודקים
4 / הוא קשה ורמוס / כמו חצר / אבל ספקות ואהבות עושים / את העולם לתחוח / כמו
5 חפרפרת, כמו חריש / ולחישה תשמע במקום / שבו היה הבית / אשר נחרב".
6 מדובר בשכנים, שמוטב היה לו היו עושים מאמץ להגיע לפשרה בדרכי שלום. ניהול התביעה
7 בדרך בה נוהלה ע"י שני הצדדים, רק יקשה על יחסי שכנות תקינים, וצר הדבר כי הצדדים
8 לא השכילו לפתוח נתיב אחר של הידברות, הבנה והקשבה, שהיה מועיל ביותר לשני הצדדים.
9 בלית ברירה ניתנה הכרעה שיפוטית, ונראה כי מדובר בהכרעה שהיא כמעט בגדר שטח קשה
10 ורמוס, שלא יצמחו בו פרחים באביב.

11 סיכומו של דבר

12 55. לנוכח כל האמור לעיל, כאשר התביעה העיקרית נגד הנתבעות 1 ו-3 התקבלה אולם בסכום
13 מינורי של 15,000 ₪, והתביעה שכנגד התקבלה אולם בסכום מינורי של 10,000 ₪ - אני
14 מחייב את הנתבעות 1 ו-3 יחד ולחוד לשלם לתובעת סכום של 5,000 ₪ אשר ישולם בתוך 30
15 יום ממועד קבלת פסק הדין.

16 56. לאחר שהתובעת הגישה תביעה מופרזת על סך של 243,000 ₪, והנתבעים הגישו תביעה שכנגד
17 מופרזת על סך 100,000 ₪, ובסופו של דבר נפסקו לשני הצדדים סכומים צנועים הרבה יותר
18 - אני קובע כי כל צד ישא בהוצאותיו.

19 57. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

20 58. זכות ערעור בתוך 60 יום לבית המשפט המחוזי.

21 22
23 ניתן היום, י"ד אדר א' תשפ"ב, 15 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

24

25 אור אדם, שופט בכיר